

ע"פ 1778/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 1778/20

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצוי לפי גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטים א' ואגו, א' אינפלדו-א' חזק) בתפ"ח 54153-08-17 מיום 23.1.20

בשם המבקש: עו"ד ארז שלו

בשם המשיבה: עו"ד אופיר ביתן

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצוי שהושת על המערער במסגרת גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטים א' ואגו, א' אינפלדו-א' חזק) בתפ"ח 54153-08-17 מיום 23.1.2020, וזאת עד להכרעה בערעור שהוגש לבית משפט זה.

2. המערער הורשע בהכרעת דין שניתנה בעניינו ביום 24.9.2019 בעבירות של אינוס וניסיון למעשה סדום. ביום 23.1.2020 גזר בית המשפט המחוזי את דינו של המערער והשית עליו 9 שנות מאסר בפועל מיום מעצרו; 12 חודשי מאסר על תנאי על כל עבירת אלימות או מין שהיא מסוג פשע, למשך 3 שנים מיום שחרורו; ופיצוי בסך 70,000

ל שישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים, בכל 10 לחודש החל מיום 10.4.2020.

3. ביום 8.3.2020 הגיש המערער ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין, ולצדו בקשה זו לעיכוב ביצוע גזר הדין בנוגע לרכיב הפיצוי הכספי לנפגעת, עד להכרעה בערעור. במסגרת בקשתו טען כי סיכויי הערעור גבוהים וכן כי עלול להיגרם לו ולבני משפחתו נזק רב אם לא יעוכב הביצוע, עד כדי ריקון ערעורו מתוכן.

4. המשיבה מצדה מתנגדת לבקשה. לטענתה, המערער לא תמך את בקשתו בתשתית עובדתית, הן לעניין הקושי הנטען בגביית הפיצוי בחזרה מהנפגעת אם לא יעוכב הביצוע וערעורו יתקבל, והן לעניין הוכחת נסיבות מיוחדות הנדרשות להצדקת היענות לבקשה לעיכוב ביצוע. עוד נטען כי סיכויי הערעור אינם גבוהים, נוכח החלטתו המפורטת של בית משפט קמא המתבססת ברובה על קביעת ממצאי עובדה ומהימנות. המשיבה מוסיפה וטוענת כי היענות לבקשה כרוכה בפגיעה במתלוננת, בשים לב לכך שתכלית הפיצוי בהליך הפלילי היא מתן סעד מהיר לנפגעת העבירה והכרה חברתית בסבלה.

5. דין הבקשה להידחות. בפתח הדברים יצוין כי בבקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצוי אינו נדרש דיון בעל-פה בבקשה (ע"פ 3190/13 זאדה נ' מדינת ישראל פסקה 10 (4.6.2013), להלן: עניין זאדה).

6. כידוע, במסגרת עיכוב ביצוע חיוב בפיצוי כספי כחלק מגזר הדין בהליך הפלילי נדרש בית המשפט לבחון האם קיים סיכוי גבוה לקבלת הערעור והאם מאזן הנוחות נוטה לטובת המבקש (ע"פ 4867/13 נאור מואטי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (17.10.2013)). ככלל, אין לעכב חיוב בפיצוי כספי אלא אם המבקש הראה כי ככל שיזכה בערעור לא יוכל לקבל את כספו בחזרה (עניין זאדה, פסקה 11; ע"פ 634/19 גבאי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (28.1.2019)), או יוכיח קיומן של נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת (ע"פ 7957/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (23.9.2008); ע"פ 2068/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (31.5.2016); ע"פ 968/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (12.2.2020)). נקודת המוצא בהימנעות מעיכוב ביצוע חיוב פיצוי והכללים שנקבעו בסוגיה, שואבים את הגיונם מהתכלית העומדת בבסיס מתן פיצוי לנפגע עבירה - מתן סעד מהיר לנפגע העבירה לשם הטבת נזקיו. תכלית זו ניצבת בסתירה מהותית לעיכוב העברת הפיצוי (עניין פינס, פסקה 11; ע"פ 4737/17 שחאדה נ' מדינת ישראל, פסקה 23 (24.4.2018)).

7. במקרה דנן המערער לא עמד בנטל המוטל עליו לשם היענות לבקשתו, ולמעשה לא תמך כלל את בקשתו בתשתית עובדתית המלמדת על נזק לאו-בר-תיקון, או נסיבות מיוחדות אחרות המצדיקות היענות לבקשתו. זאת ועוד, על המערער הושת פיצוי אשר מחולק לתשלומים עיתיים מרובים, באופן המתחם ומגביל ממילא את הנזק העלול להיגרם לו ככל שערעורו יתקבל והוא יתקל בקושי לגבות חזרה את הסכומים שהעביר.

8. אשר על כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ז באדר התש"ף (12.3.2020).

ש ו פ ט
